

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

GEEN SCHIKKINGSVOORSTEL

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 26 november 2001

(mrs. Bleeker, Lucassen, Theunissen, De Bont en Van Boxsel)

Een schriftelijk stuk dat aan de wederpartij rechtstreeks is toegezonden en alleen al uit dien hoofde niet als een schikkingsvoorstel tussen advocaten is aan te merken, krijgt die status niet alsnog doordat in correspondentie tussen advocaten naar dat schriftelijke stuk wordt verwezen.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.3.3 Berichten aan derden)*
- *Gedragsregel 13*

Feiten

Klager trad vanaf september 1999 op als advocaat van de vrouw in een echtscheidingsprocedure. Hij had die taak overgenomen van zijn kantoorgenote mr. Y. De man werd bijgestaan door mr. X. Mr. Y had in juni 1999, op een moment dat de man nog geen bijstand had van een advocaat, een concept-echtscheidingsconvenant opgesteld en rechtstreeks aan de man toegezonden. Nadat de man zich tot mr. X had gewend, heeft mr. X schriftelijk aan mr. Y gereageerd. Een volledig akkoord op basis van een concept-echtscheidingsconvenant kwam vervolgens niet tot stand. Nadat klager de taak van mr. Y overnam, trok hij schriftelijk de aanbiedingen in zoals verwoord in het concept-echtscheidingsconvenant. Begin 2001 moest de rechtbank beslissen over de verdeling van de gemeenschappelijke zaken. De vrouw stelde zich op het standpunt dat de waarde van de echtelijke woning, die aan de man zou worden toegescheiden, moest worden bepaald per het moment van toescheiding. De man wenste daarentegen een (veel lagere) waardebeoordeling per het moment van het concept-echtscheidingsconvenant, waarmee hij zich in elk geval op het punt van de toescheiding van de woning akkoord had verklaard. Mr. X wenste de volgens de man bereikte overeenstemming onder meer te bewijzen middels overlegging van de gevoerde – deels confraternele – correspondentie en vroeg advies daarover aan de deken. Desverzocht heeft klager aan de deken bericht zich tegen het overleggen van die correspondentie te verzetten. Mr. X heeft de aan de deken voorgelegde correspondentie niet in rechte overgelegd. Wel heeft mr. X overgelegd het aan de man door mr. Y rechtstreeks toegezonden concept-echtscheidingsconvenant.

De klacht houdt in dat mr. X heeft gehandeld in strijd met Gedragsregel 13 door zonder toestemming van klager in rechte over te leggen een door een kantoorgenoot van klager opgesteld concept-echtscheidingsconvenant, dat rechtstreeks aan de cliënt van mr. X is toegezonden en dat onderdeel is geworden van schikkingsonderhandelingen tussen klager en mr. X.

Overwegingen raad

Gedragsregel 13 beoogt het mogelijk te maken dat advocaten in vrijheid met elkaar onderhandelen teneinde een regeling in der minne te beproeven, zonder te hoeven vrezen voor een beroep in rechte op eventueel gedane schikkingsvoorstellen. Deze regel is in het belang van een goede taakuitoefening van de advocaat en daarmee in het belang van een doelmatige procesorde.

Het door mr. Y opgestelde echtscheidingsconvenant was geenszins een schikkingsvoorstel tussen advocaten in de hiervoor aangegeven zin. Aldus is kennelijk ook de mening van klager. Hij stelt zich vervolgens echter op het standpunt dat het concept-convenant alsnog onderdeel van schikkingsonderhandelingen tussen advocaten is gaan uitmaken doordat daarnaar in de gevoerde correspondentie is verwezen. De raad deelt deze opvatting niet. Een schriftelijk stuk dat aan de wederpartij rechtstreeks is toegezonden en alleen al uit dien hoofde niet als een schikkingsvoorstel tussen advocaten is aan te merken, krijgt die status niet alsnog doordat een van de (later optredende) advocaten, al of niet met die bedoeling, nadien in de correspondentie tussen de advocaten naar dat schriftelijke stuk verwijst.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

AFTROGGELEN

Hof van Discipline 30 november 2001, nr. 3292

(mrs. Peepkorn, Van Voorst van Beest, Fleers, Gerritzen en Wachter)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 16 oktober 2000

(mrs. Mertens-Steeghs, Martens, Lucassen, Paulussen en Van Dooren)

Mededeling door de advocaat van kantoorwisseling. Aftroggelen van cliënten? Publiciteit waarbij de advocaat zijn dienstverlening vergelijkt met die van andere, met name aangeduide, advocaten?

- *Advocatenwet art. 46 (5.4 Welwillendheid in het algemeen)*
- *Gedragsregel 17*
- *Verordening op de Publiciteit, artt. 2 en 3*

Feiten

Mr. X treedt uit maatschap A en treedt aansluitend toe tot maatschap B. In verband daarmee hebben mr. X en (de overige compagnons van) maatschap A vooraf afgesproken welke dossiers mr. X meeneemt en welke bij maatschap A achterblijven. Voorts hebben zij afgesproken om gezamenlijk aan de relaties van maatschap A mededeling te doen van het vertrek van mr. X. In de week voor zijn vertrek zendt mr. X zelf brieven uit waarin de volgende passage is opgenomen: 'De diverse

specialisaties binnen het grotere verband van de advocatenmaatschap (B) maken het mogelijk om de juridische dienstverlening aanzienlijk uit te breiden. Gaarne zal ik u hierover nader informeren.

Klacht en verweer

De achterblijvende leden van maatschap A klagen en voeren in dat verband onder meer aan dat mr. X de brieven heeft gestuurd zowel aan cliënten die hij zou meenemen als aan cliënten die bij maatschap A zouden achterblijven en dat mr. X bovendien 55 personen en instellingen heeft aangeschreven die niet tot zijn cliëntenkring behoren.

Klagers zijn van mening dat de geciteerde passage een ongeoorloofde vergelijking inhoudt van de dienstverlening door klagers met die van maatschap B en dat de zinsnede: ‘*Gaarne zal ik u hierover nader informeren*’ geen zuivere mededeling inhoudt maar een wervend karakter heeft.

De klacht luidt als volgt:

Mr. X heeft op ernstige wijze tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld door inbreuk te maken op de verordeningen van de Nederlandse Orde en door zijn handelen en nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Mr. X heeft met name gehandeld in strijd met:

1. gedragsregel 17 doordat hij kennelijk heeft gepoogd cliënten van de maatschap af te troggelen, hetgeen blijkens de toelichting op dit artikel tuchtrechtelijk laakbaar is;
2. artikel 2 van de Verordening op de Publiciteit, doordat de door hem bedreven publiciteit middels een rondzendbrief aan cliënten van de maatschap een inbreuk vormt op het streven van advocaten naar een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen;
3. artikel 3 van de Verordening op de Publiciteit, doordat hij zijn diensten heeft vergeleken met die van klagers.

Mr. X verweert zich, kort samengevat, als volgt.

Klagers kunnen in hun klacht niet worden ontvangen omdat het gedrag van (ex-)maten bij het uiteengaan alleen dan tuchtrechtelijk van belang is indien dat gedrag afbreuk kan doen aan het vertrouwen van derden in de rechtshulp door betrokkenen of door andere advocaten of het vertrouwen in de advocatuur in het algemeen. Het aan mr. X verweten gedrag is als zodanig niet aan te merken.

Ruim een maand voor zijn vertrek uit de maatschap is afgesproken – en schriftelijk vastgelegd – dat één van klagers op korte termijn met mr. X zou bespreken op welke wijze extern mededeling van het vertrek zou worden gedaan. Mr. X heeft daarna echter niets meer vernomen, behalve de mededeling dat de maatschap een nader onderhoud met hem wilde hebben over de afwikkeling. Voor een maatschapsvergadering, gehouden enkele dagen vóór zijn vertrek, is hij niet uitgenodigd. Omdat hij niet wilde dat zijn cliënten zijn vertrek uit de plaatselijke kranten zouden vernemen heeft hij de brieven laten uitgaan aan (uitsluitend) zijn eigen cliënten met wie hij met grote regelmaat overleg voerde. Het is dus niet zo dat hij de afspraken niet is nagekomen, juist de maatschap heeft dat niet gedaan.

De inhoud van de door de maatschap gewraakte passage in de brief van mr. X is niet meer dan een feitelijke constatering. Door deze pas-

sage wordt het vertrouwen van derden in de rechtshulp door mr. X of zijn vroegere maten niet geschonden en de passage geeft ook geen kwalificatie van de juridische dienstverlening van zijn vroegere compagnons.

Gedragsregel 17 ziet niet op de situatie van een beëindiging van een maatschap terwijl de Verordening op de Publiciteit toepassing mist.

Overwegingen en beslissing van de raad

Mr. X heeft als primair verweer gevoerd dat de klacht als niet-ontvankelijk moet worden afgewezen daar mr. X niet als advocaat doch – in die tijd – als maat van klagers handelde.

In het algemeen is het gedrag van een advocaat in een andere hoedanigheid alleen dan tuchtrechtelijk van belang indien zulk gedrag afbreuk kan doen aan het vertrouwen van derden in de rechtshulp door de betrokkene en in casu zijn vroegere maten of afbreuk kan doen aan het vertrouwen in de advocatuur in het algemeen. Weliswaar handelde mr. X niet als advocaat maar als maat van klagers, doch de tuchtrechter heeft tot taak te beoordelen of de hiervoor omschreven ‘afbreuk’ door mr. X zich heeft voorgedaan. De raad zal het beroep op niet-ontvankelijkheid van de klacht dan ook verwerpen.

Klachtonderdeel 1.

Klagers verwijten mr. X dat deze bij het verlaten van de maatschap brieven geschreven heeft niet alleen aan cliënten die mr. X zou meenemen doch ook aan cliënten die bij de maatschap zouden verblijven, waardoor hij kennelijk heeft getracht cliënten van de maatschap af te troggelen. Daar tegenover stelt mr. X dat hij uitsluitend brieven geschreven heeft aan *zijn* cliënten. Mr. X heeft terzake aan de deken een lijst overgelegd, waarop door klagers niet is gereageerd.

In het maatschapscontract – weliswaar niet getekend doch kennelijk door klagers en mr. X als geldend aangenomen – werd vastgelegd op welke wijze en met inachtneming van welke criteria bij het uiteenvallen van de maatschap de zaken (cliënten) verdeeld zouden worden. Het vaststellen van welke zaak aan wie toebehoort is een kwestie van uitleg van hetgeen partijen zijn overeengekomen. Het geschil hierover is van civielrechtelijke aard waarover de tuchtrechter niet vermag te oordelen. Derhalve is niet komen vast te staan dat mr. X terzake tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld.

Klachtonderdeel 2.

De vraag of mr. X tuchtrechtelijk laakbaar handelde door het versturen van de gewraakte brieven beantwoordt de raad ontkennend. Het verzenden op zich van de brieven alsook de inhoud daarvan doen geenszins afbreuk aan het vertrouwen van derden in de rechtshulp door mr. X of zijn vroegere maten noch aan het vertrouwen in de advocatuur in het algemeen. De raad merkt op dat uit de stukken blijkt dat er tussen klagers en mr. X een gebrek aan communicatie bestond. In een dergelijke sfeer blijven acties en reacties niet uit. Weliswaar ware het beter geweest dat mr. X ervoor had gezorgd dat niet vóór zijn vertrek de brieven derden zouden bereiken, doch in het

kader van de ontstane situatie kan mr. X daarvan tuchtrechtelijk geen verwijt worden gemaakt.

Klachtonderdeel 3.

Klagers stellen dat de door mr. X verzonden brieven in strijd zijn met artikel 3 van de Verordening op de Publiciteit. Dit artikel houdt in: ‘Het is de advocaat niet toegestaan publiciteit te bedrijven waarbij zijn diensten worden vergeleken met die van andere, met name aangeduide advocaten.’ De passage: ‘De diverse specialisaties binnen het grotere verband van de advocatenmaatschap (B) maken het mogelijk om de juridische dienstverlening aanzienlijk uit te breiden. Gaarne zal ik u hierover nader informeren’ behelst een feitelijke vaststelling en houdt niet een in tuchtrechtelijke zin onoorbare vergelijking in met het kantoor van klagers, zodat artikel 3 door mr. X niet werd overtreden. De zinsnede: ‘Gaarne zal ik u hierover nader informeren’ heeft naar het oordeel van de raad geen nader wervend karakter.

De raad wijst het beroep op niet-ontvankelijkheid af en verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Overwegingen en beslissing van het hof

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Het hof bekrachtigt de beslissing van de raad.

INFORMEREN VAN VERZEKERDE

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 3 december 2001

(mrs. Verhoeven, Baas, Claassen, Maat en Van Nispen tot Sevenaer)

Het niet-informeren van de verzekerde door de door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar ingeschakelde advocaat over de voortgang van de procedure.

- *Advocatenwet art. 46 (1.2 Vereiste communicatie met de cliënt)*
- *Gedragsregel 8*

Feiten

Klager, advocaat, is aansprakelijk gesteld door een cliënt. Klager heeft de zaak aangemeld bij zijn aansprakelijkheidsverzekeraar en deze heeft mr. X opdracht gegeven verweer te voeren in de tegen klager aangespannen schadevergoedingsprocedure. Klager kan zich niet vinden in het door mr. X gevoerde beleid. Mr. X stelt zich op het standpunt dat het voeren van verweer aan hem dient te worden overgelaten. In eerste instantie wordt de vordering tegen klager afgewezen. De wederpartij gaat in beroep en klager stelt de aan hem uitgebrachte appèldagvaarding in handen van mr. X. Klager ontvangt via de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar een afschrift van de memorie van grieven. Mr. X neemt een memorie van antwoord zonder daarvan de conceptvorm of de definitieve vorm aan klager voor te leggen. Van

de daarna vastgestelde datum voor pleidooi doet mr. X geen mededeling aan klager. Via de wederpartij verneemt klager de datum van het pleidooi.

Klager woont de pleidooien bij. Het Gerechtshof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank. Klager had een eigen financieel belang bij de procedure omdat hij volgens de verzekeringspolis een eigen risico had te dragen.

Mr. X acht het achteraf onjuist dat hij klager niet van tevoren gekend heeft in de door hem opgestelde memorie van antwoord en niet geïnformeerd heeft over de datum van de pleidooien. De memorie van antwoord was goedgekeurd door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar. Mr. X beschouwde deze als zijn cliënt en overigens meent hij dat geen rechtens te respecteren belang van klager is geschaad.

Overwegingen raad

In het algemeen geldt de regel dat de advocaat zijn cliënt op de hoogte dient te brengen van belangrijke informatie, feiten en afspraken. Deze regel brengt onder meer mee dat de advocaat zijn cliënt op de hoogte dient te houden van het verloop van een gerechtelijke procedure en dat hij zich met zijn cliënt verstaat over de in die procedure over te leggen processtukken en de inhoud van de door de andere partij ingediende processtukken.

In de zaak van klager heeft mr. X namens klager in een gerechtelijke procedure verweer gevoerd, daarbij handelend in opdracht van de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van klager. Ook indien – zoals mr. X heeft betoogd – de onderlinge verhouding tussen klager, diens beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar en mr. X van dien aard zou zijn dat uitsluitend de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar en niet klager als de cliënt van mr. X valt aan te merken, geldt naar het oordeel van de raad dat een betamelijk handelend advocaat in een verhouding als voren omschreven degene in wiens naam hij procedeert behoort te informeren over de voortgang van de procedure en hem te betrekken bij het opstellen van de processtukken, een en ander behoudens bijzondere omstandigheden, waarvan in casu niet is gebleken. Het had derhalve op de weg van mr. X gelegen om klager zorgvuldig op de hoogte te houden van het verloop van de procedure bij de rechtbank en later bij het gerechtshof, alsmede om zich met klager te verstaan over, onder meer, de inhoud van de te nemen memorie van antwoord. Dit geldt temeer nu klager – zoals blijkt uit zijn brief van 23 februari 2001 aan mr. X – een eigen financieel belang had door het eigen risico dat hij volgens de verzekeringspolis had te dragen.

Door na te laten te handelen zoals vermeld, welk nalaten mr. X heeft erkend, heeft mr. X niet gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt. In het midden kan blijven of klager als cliënt van mr. X is te beschouwen.

Volgt

Gegrondbevinding van de klacht en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

NIET REAGEREN OP BRIEVEN

Raad van Discipline Arnhem, 10 december 2001

(mrs. De Vries, E.D. Breuning ten Cate, Van Halder, W.L. Harenberg Knüppe)

Niet reageren op brieven van de advocaat van de wederpartij.

- *Advocatenwet artikel 46 (5.4 Welwillendheid in het algemeen)*
- *Gedragsregel 17*

Inhoud van de klacht

Mr. Y klaagt zich erover dat mr. X weigert zijn brieven te beantwoorden in de zaken A tegen B en C tegen D.

Feiten

In de zaak tussen A en B, waar het om een loonvordering ging, was een veroordelend vonnis geweest. Er was een groot bedrag gevorderd, slechts een klein gedeelte was toegewezen. Mr. X heeft de diverse brieven van mr. Y, waarin deze aandrong op voldoening aan het veroordelend vonnis aan zijn cliënte doorgeleid met het verzoek de betaling in orde te maken. De cliënte van mr. X heeft daarop niet gereageerd. Mr. X heeft mr. Y van één en ander niet op de hoogte gesteld.

In de zaak C tegen D betrof het een ontslagname. Mr. Y had zich namens C op het standpunt gesteld dat D C niet aan het door hemzelf genomen ontslag mocht houden, omdat hij in een opwelling had gehandeld. Mr. Y heeft gesommeerd tot doorbetaling van loon. Mr. X heeft daarop namens D laten weten dat het ontslag werd gehandhaafd omdat zijn cliënt geen loon meer zou betalen. Toen mr. Y opnieuw sommeerde en de vraag stelde of er bij gebreke van betaling een verzoek ex artikel 116 Rv. moest indienen heeft mr. X daarin aanleiding gezien een voorwaardelijk ontbindingsverzoek in te dienen. Mr. X heeft niet meer op de herhaalde sommatie geantwoord.

Overwegingen raad

In het algemeen is het wenselijk dat een advocaat reageert op brieven van de advocaat van de wederpartij.

In de zaak tussen A en B had het voor de hand gelegen dat mr. X mr. Y had laten weten de sommatiebrieven aan zijn cliënte te hebben doorgeleid, of, wanneer mr. X niet als doorgeefluik wilde fungeren, aan mr. Y te berichten dat deze zich rechtstreeks tot de cliënte van mr. X diende te wenden. Door mr. Y in het ongewisse te laten heeft mr. X onvoldoende gecommuniceerd en gehandeld in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

In de zaak C tegen D heeft mr. X een duidelijk standpunt bepaald. Hij behoefde dat niet nog eens te herhalen. Door indiening van het voorwaardelijk ontbindingsverzoek heeft mr. X optimale duidelijkheid gecreëerd. De raad hoopt wel dat mr. X tegelijk met de indiening van dat verzoek een kopie aan mr. Y heeft toegezonden. Dat behoort immers ook tot de normale beleefdheid die advocaten onderling met het oog op een goede rechtsbedeling behoren te betrachten.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht, zonder oplegging van een maatregel.

GEHEIMHOUDINGSPLICHT VERSUS INFORMATIEPLICHT

Raad van Discipline Amsterdam, 10 december 2001

(mrs. De Groot, Goppel, Karsten, Rigtters en Romijn)

Indien een advocaat in een echtscheidingsprocedure optreedt voor beide echtelieden gebeurt dit op basis van volledige gelijkheid van informatie. Aan de andere kant heeft de advocaat zich te houden aan zijn geheimhoudingsplicht. Bij een conflict tussen deze beide uitgangspunten dient de advocaat onmiddellijk terug te treden.

- *Advocatenwet art. 46 (1.3 de geheimhoudingsplicht; 2.4.2 tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)*
- *Gedragsregels 6 en 7*

Feiten

Klager en zijn toenmalige echtgenote besluiten begin 2000 via één advocaat te scheiden. Zij wenden zich tot mr. X, die voor beide partijen gaat optreden. In augustus 2000 wordt het convenant getekend waarbij gezamenlijk ouderlijk gezag wordt overeengekomen. In september 2000 wordt de echtscheiding ingeschreven en in oktober van dat jaar stuurt mr. X zijn slotdeclaratie aan partijen. Begin december 2000 bezoekt de ex-echtgenote van klager mr. X op zijn kantoor. Zij stelt hem op de hoogte dat zij voornemens is zich met de kinderen in het buitenland te vestigen. Zij verzoekt mr. X om hierover geheimhouding te betrachten. Kort na het daadwerkelijk vertrek van de ex-echtgenote van klager met de kinderen stelt mr. X klager telefonisch op de hoogte van het vertrek.

Klacht

1. Mr. X heeft de ex-echtgenote van klager ten onrechte geadviseerd ter zake van haar vertrek met de kinderen uit Nederland.
2. Mr. X had niet voor beide partijen mogen blijven optreden toen een belangentegenstelling tussen partijen ontstond. Hij had zich ogenblikkelijk moeten terugtrekken, hetgeen hij niet heeft gedaan.
3. Mr. X heeft klager niet op de hoogte gesteld van de plannen van zijn ex-echtgenote onmiddellijk nadat hij van deze plannen op de hoogte was.

Overwegingen raad

1. Uit de stukken en uit hetgeen ter mondelinge behandeling is toegelicht, is niet komen vast te staan dat mr. X, naast het aanhoren van de mededeling van de ex-echtgenote van klager, haar ook zou hebben geadviseerd met betrekking tot haar vertrek uit Nederland. Dit onderdeel van de klacht is ongegrond.
2. Op het moment dat de ex-echtgenote van klager zich begin december 2000 onverwachts tot mr. X wendde, was de echtscheidings-

zaak nog niet afgesloten zoals ter zitting is gebleken: mr. X diende nog een akte van scheiding en deling te controleren. Mr. X trad op dat moment derhalve nog op als advocaat van zowel klager als zijn ex-echtgenote. Als gevolg van de door hem vernomen mededeling kon mr. X niet langer neutraal blijven. Hij zag zich geconfronteerd met een ernstige belangentegenstelling tussen zijn cliënten.

Indien een advocaat in een situatie als de onderhavige optreedt voor beide echtelieden gebeurt dit op basis van volledige gelijkheid van informatie. Aan de andere kant heeft de advocaat zich te houden aan zijn geheimhoudingsplicht. Deze uitgangspunten brengen met zich mee dat, wanneer blijkt van een conflict tussen deze beide uitgangspunten, de advocaat zich onmiddellijk dient terug te trekken. De raad is van oordeel dat het derhalve op de weg van mr. X had gelegen om zijn beide cliënten schriftelijk te berichten dat hij zich als advocaat zou terugtrekken, zonder daarbij informatie te verstrekken over de inhoudelijke mededeling van de ex-echtgenote van klager. Dit principe is van zodanig essentieel belang dat hieraan niet kan afdoen dat klager door het terugtrekken van mr. X mogelijk argwaan zou hebben gekregen over de aanleiding hiervoor. Door zich niet aanstonds na het blijken van de belangentegenstelling terug te trekken heeft mr. X gehandeld in strijd met de zorgvuldigheid die een advocaat betaamt. Dit onderdeel van de klacht is gegrond.

3. Zoals hiervoor omschreven, stond het mr. X gelet op zijn geheimhoudingsverplichting niet vrij klager op de hoogte te stellen van de inhoud van de mededeling van zijn ex-echtgenote. Dit onderdeel van de klacht is derhalve ongegrond. Het enkele feit dat mogelijk sprake zou zijn van een strafbaar feit brengt hierin geen verandering.

Met het voorgaande is komen vast te staan dat mr. X is tekortgeschoten in de zorgplicht die hij ten opzichte van klager in acht behoorde te nemen. De raad neemt daarbij evenwel in aanmerking dat mr. X zich voor een dilemma gesteld zag door de ongevraagde en onverwachte mededeling van de ex-echtgenote van klager en de geheimhoudingsplicht die hij ten aanzien van die mededeling behoorde te betrachten. De raad zal om deze reden volstaan met de bevestiging van de hier geldende norm en aan mr. X geen maatregel opleggen.

Volgt: partiële gegrondverklaring alsmede de verklaring dat mr. X jegens klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

TERMIJN HOGER BEROEP TEGEN VERZET

Hof van Discipline 14 december 2001, nr. 3477

(mrs. De Jong Schouwenburg, De Leeuw, Hooykaas, Van Loo en Paulussen)

Raad van Discipline Arnhem, 9 juli 2001

(mrs. Van der Hulst, De Leeuw, Hooykaas, Van Loo en Paulussen)

Hoger beroep tegen een verzetbeslissing van de raad op de grondslag dat een fundamenteel rechtsbeginsel is geschonden, dient plaats te vinden binnen de in art. 56 lid 1 Advocatenwet neergelegde termijn.

– *Advocatenwet artikel 46h lid 4; artikel 56*
(6 Tuchtprocesrecht)

Feiten

Bij beslissing van de voorzitter van de raad zijn klagers kennelijk niet-ontvankelijk verklaard in hun klacht, althans is de klacht kennelijk ongegrond geoordeeld. Klagers zijn tegen deze beslissing tijdig in verzet gekomen. Met de voorzitter is de raad van oordeel dat klagers in hun klacht kennelijk niet-ontvankelijk zijn, althans dat de klacht kennelijk ongegrond is. Hetgeen namens klagers in hun verzetschrift en mondeling ter zitting tegen de beslissing van de voorzitter is aangevoerd heeft de raad niet tot een ander oordeel gebracht. De door de voorzitter vermelde gronden kunnen zijn beslissing volledig dragen.

Klagers hebben tegen voormelde beslissing van de raad hoger beroep ingesteld.

De voorzitter van het hof heeft het hoger beroep van klagers afgewezen, omdat aan klagers niet de mogelijkheid toekomt hoger beroep in te stellen van de door hen bestreden beslissing van de raad.

Klagers hebben tegen de beslissing van de voorzitter van het hof verzet gedaan.

Overwegingen hof

In het verzetschrift beroepen klagers zich erop dat de raad een fundamenteel rechtsbeginsel heeft geschonden door zijn beslissing niet dan wel onvoldoende te motiveren. Klagers zijn van mening dat zij er reeds daarom recht op hebben om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van de raad. De beslissing van de voorzitter van de raad is voldoende gemotiveerd en dit geldt, nu de raad de motivering van zijn voorzitter tot de zijne heeft gemaakt, evenzeer voor de beslissing van de raad. Klagers hebben voorts ter gelegenheid van de mondelinge behandeling doen aanvoeren dat een inhoudelijk rechtens onjuiste beslissing van de raad op zich reeds een schending van een fundamenteel rechtsbeginsel oplevert.

Ook dat standpunt wordt verworpen, nu het hof in het licht van het bepaalde in art. 46h lid 4 van de Advocatenwet niet aan inhoudelijke toetsing van de beslissing van de raad kan toekomen.

Klagers stellen zich voorts op het standpunt dat – althans zo begrijpt het hof klagers – art. 56 van de Advocatenwet prevaleert boven art. 46h lid 4 van de Advocatenwet. Deze visie van klagers is niet juist. Art. 46h lid 4 van de Advocatenwet beperkt in de in dat artikel genoemde gevallen de in art. 56 van de Advocatenwet gegeven mogelijkheid om hoger beroep in te stellen.

Ten slotte stellen klagers zich op het standpunt dat zij tijdig hoger beroep hebben ingesteld. Daartoe verwijzen zij naar de brief van de griffier van de raad van 22 augustus 2001, waarvan de hier relevante passage luidt: ‘wanneer u meent dat de raad een fundamenteel rechts-

beginsel heeft geschonden, kunt u zulks voorleggen aan het hof van discipline. In het slot van uw brief lees ik dat u dat reeds heeft gedaan'.

Het is in beginsel inderdaad mogelijk om ongeacht het bepaalde in art. 46h lid 4 van de Advocatenwet hoger beroep in te stellen, indien de raad een fundamenteel rechtsbeginsel heeft veronachtzaamd. Ook in dat geval dient evenwel hoger beroep te worden ingesteld binnen de in artikel 56 lid 1 van de Advocatenwet neergelegde termijn, hetgeen in het onderhavige geval niet is gebeurd, nu het beroepschrift van klagers door de griffie van het hof is ontvangen na het verstrijken van vorenbedoelde termijn, zodat klagers ook om die reden niet in hun hoger beroep kunnen worden ontvangen.

Beslissing hof

Verklaart het verzet van klagers tegen de beslissing van de voorzitter van het hof ongegrond.

PRIVÉ-GEDRAGINGEN

Hof van Discipline, 21 december 2001, nr. 3277

(mrs. Fransen, Bekkers, Thunnissen, Boumans en Knottnerus)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 2 oktober 2000

(mrs. Mertens-Steeghs, De Bont, Erkens, Ten Brummelhuis en Van Dooren)

Voorzitter van de Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 12 april 2000

(mr. Koster-Vaags)

Privé-gedragingen van een advocaat zijn alleen dan tuchtrechtelijk relevant wanneer hetzij er voldoende aanknopingspunten zijn met de praktijkuitoefening om dezelfde maatstaven te laten gelden als bij de praktijkuitoefening door de advocaat, hetzij de gedraging voor een advocaat in het licht van zijn beroepsuitoefening absoluut ongeoorloofd moet worden geacht.

- *Advocatenwet art. 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt) en art. 46h, leden 2 en 4*
- *Gedragsregel 1*

Feiten

Klager treedt in onderhandeling met de ouders van mr. X over de verkoop van een aan hen toebehorende onroerende zaak. Mr. X is aanwezig wanneer klager de woning bezichtigt terwijl enige dagen later een bespreking wordt gearrangeerd ten kantore van mr. X waarbij klager, mr. X en diens ouders aanwezig zijn. De vader van mr. X is eveneens advocaat.

De ouders van mr. X gaan vervolgens met vakantie, waarna telefonisch onderhandeld wordt tussen klager en mr. X. Mr. X bevestigt schriftelijk de in dat telefoongesprek gemaakte afspraken. Klager bevestigt dat hij met de inhoud akkoord is maar komt achteraf tot de conclusie dat de gemaakte afspraken in die vastlegging niet correct

zijn weergegeven. Hij beklaagt zich erover dat mr. X hem misleid en bedrogen heeft, door de gemaakte afspraken niet correct weer te geven.

Beslissing van de voorzitter

De kern van de klacht van klager houdt in dat mr. X niet juist heeft weergegeven wat tussen klager en de ouders van mr. X was overeengekomen. Met name betreft zulks de vraag of uitdrukkelijk was overeengekomen dat de koper de kosten van de splitsingsakte mede zou dragen of dat was overeengekomen dat de koper (klager) de kosten van de transportakte – en dus niet de kosten van de voorafgaande splitsingsakte – zou dragen. Dit betreft gezien de verschillende standpunten van klager en mr. X daaromtrent een geschil van civielrechtelijke aard.

De beoordeling van de klacht of mr. X klager daaromtrent heeft misleid of bedrogen hangt geheel af van de beantwoording van de vraag wat tussen klager en mr. X namens zijn ouders is overeengekomen. Het tuchtrecht leent zich niet voor een uitvoerig onderzoek ter beantwoording van dit civielrechtelijk geschil.

Derhalve zal deze klacht kennelijk niet-ontvankelijk moeten worden afgewezen.

Beslissing van de raad

Volgens artikel 46h lid 2 der Advocatenwet is door het verzet de beslissing van de voorzitter vervallen en zal de raad de klacht in zijn geheel moeten beoordelen.

Privé-gedragingen van een advocaat worden alleen dan van tuchtrechtelijk belang geoordeeld, wanneer hetzij er voldoende aanknopingspunten zijn met de praktijkuitoefening om dezelfde maatstaven te laten gelden, hetzij de gedraging voor een advocaat in het licht van zijn beroepsuitoefening absoluut ongeoorloofd moet worden geacht.

Uit de stukken blijkt dat mr. X bij de verkoop van het pand zijn ouders bij hun afwezigheid heeft vertegenwoordigd. Zijn handelen deed hij derhalve niet als advocaat doch als privé-persoon. De raad acht derhalve onvoldoende aanknopingspunten met de praktijkuitoefening van mr. X aanwezig.

Uit de stukken blijkt niet dat mr. X zich in het licht van zijn beroepsuitoefening ongeoorloofd heeft gedragen. Er is slechts een tegenstrijdige opvatting tussen klager en mr. X ten aanzien van de vraag wat is overeengekomen terzake de kosten van de splitsingsakte.

De raad zal de klacht alsnog als ongegrond afwijzen.

Beslissing van de raad

De raad wijst de klacht als ongegrond af.

Overwegingen van het hof

De raad heeft geoordeeld dat mr. X niet als advocaat doch als privé-persoon handelde nu uit de stukken blijkt dat verweerder bij de verkoop zijn ouders bij hun afwezigheid heeft vertegenwoordigd. Het hof deelt dit oordeel en neemt daarbij tevens in aanmerking:

- dat de ouders van mr. X bij de eerste bespreking hebben medege-

deeld dat zij op het punt stonden met vakantie te vertrekken en dat daarom hun zoon (mr. X) aanwezig was die tijdens hun vakantie als hun vertegenwoordiger zou optreden;

- dat klager mr. X des avonds thuis opbelde om over de verkoop te spreken;
- dat mr. X de transactie op blanco papier namens zijn ouders heeft bevestigd, waarbij het privé-adres van de ouders van mr. X en niet het kantooradres van mr. X is vermeld.

De omstandigheid dat op voorstel van de moeder van mr. X voormelde eerste bespreking tussen klager enerzijds en de ouders van mr. X en mr. X anderzijds heeft plaatsgevonden op het kantoor, waar mr. X en zijn vader als advocaat praktijk houden is onvoldoende aanknopingspunt om te oordelen dat mr. X in deze zaak als advocaat van zijn ouders optrad.

De raad heeft met juistheid het criterium gehanteerd dat privé-gedragingen van een advocaat alleen dan tuchtrechtelijk relevant zijn wanneer hetzij er voldoende aanknopingspunten zijn met de praktijkuitoefening om dezelfde maatstaven te laten gelden als bij de praktijkuitoefening door de advocaat, hetzij de gedraging voor een advocaat in het licht van zijn beroepsuitoefening absoluut ongeoorloofd moet worden geacht.

Er zijn in deze zaak onvoldoende aanknopingspunten met de praktijkuitoefening van mr. X om de gedragingen te beoordelen als waren het gedragingen van mr. X als advocaat.

De vraag of sprake is van een gedraging die voor mr. X in het licht van zijn beroepsuitoefening absoluut ongeoorloofd moet worden geacht beantwoordt het hof eveneens ontkennend.

Mr. X heeft aan klager een bevestiging gezonden van de op 17 april 1999 gemaakte afspraken. Daarbij heeft mr. X vermeld dat was afgesproken een 'koopprijs van f 490.000 kosten (inclusief kosten splitsingsakte) koper. De notaris die met de notariële levering en het verlijden van de splitsingsakte wordt/is belast zal zijn ... et cetera'.

Voorts bevestigt mr. X dat de voor de splitsing noodzakelijke bouwkundige voorziening voor rekening van verkoper zullen worden uitgevoerd.

Mr. X besluit met de zinsnede dat hij hoopt met het vorenstaande de gemaakte afspraken correct te hebben weergegeven. Klager heeft deze bevestiging voor akkoord getekend en aan mr. X retour gezonden.

Ter zitting is op verzoek van klager een bandopname beluisterd van een telefoongesprek tussen klager en mr. X. Een uitdrukkelijke afspraak over de kosten van de splitsingsakte komt in dat gesprek niet voor, wel een passage over de kosten van de voor de splitsing nodige verbouwingswerkzaamheden. Mr. X heeft gesteld dat er dezelfde dag meerdere telefoongesprekken zijn geweest en dat in een ander telefoongesprek aan de orde is gekomen dat de kosten van de notariële akte van splitsing voor rekening van klager zouden zijn.

Dat sprake zou zijn van een misleidende of bedrieglijke bevestiging is naar het oordeel van het hof uit een en ander niet komen vast te staan, evenmin als de juistheid van de stelling van klager dat in afwijking van de door hem voor akkoord ondertekende bevestiging (die op het punt van de kosten van de notariële splitsingsakte duidelijk is) een andere afspraak zou zijn gemaakt dan in die bevestiging vermeld.

Beslissing van het hof

Het hof van discipline bekrachtigt de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort 's-Hertogenbosch van 2 oktober 2000.

Noot

Het systeem van de Advocatenwet voorziet in de mogelijkheid dat de voorzitter van een raad van discipline een klacht afwijst, zonder dat de raad zelf eraan te pas komt. De in artikel 46g lid 1 Advocatenwet omschreven bevoegdheid bestaat wanneer klachten kennelijk niet-ontvankelijk zijn dan wel kennelijk ongegrond dan wel wanneer de klacht naar het oordeel van de voorzitter van onvoldoende gewicht is. Tegen die beslissing kan de klager verzet instellen bij de raad. Tegen de beslissing van de raad om dat verzet niet-ontvankelijk of ongegrond te verklaren staat geen rechtsmiddel open (artikel 46h lid 4 Advocatenwet).

In het onderhavige geval werd de klager wel in zijn beroep ontvangen door het hof, hoewel eerst de voorzitter en vervolgens de raad negatief over zijn klacht oordeelde. De verklaring zal zijn dat de voorzitter van de raad de klacht niet-ontvankelijk bevond en de raad vervolgens tot het inhoudelijke oordeel kwam dat de klacht ongegrond was.

GJK

(advertentie)

<p>BECKER MünchenGladbach-Duis-Palma</p> <p>Rechtsanwälte Abogados</p> <p>Spaanse en Duitse advocaten</p> <p>106perthestr. 43 D 41051 Mönchengladbach 13414141</p>	<p>Tenuitvoerlegging en overname van mandaten in</p> <p>SPANJE en DUITSLAND</p> <p>T. 0049 2161-462070 F. 0049 2161-180871 e-mail: info@ra-becker.de</p>
---	---